

[Glistrup.]

på dette område. Det er da selvfølgelig rigtigt, at når man har to juridiske enheder, typisk to aktieselskaber, og skattelovgivningen så indrettes sådan, at det bliver svært at kláske dem sammen i en fusion, ja, så kan man måske sådan rent æstetisk have sine ubehag ved det. Men hvis det koster mange penge at fusionere, så kan man jo bare lade være og bare lave en samdrift på den ene eller på den anden måde og i og for sig reelt opnå nøjagtig de samme resultater. Måske bliver sagførersalæret en smule højere — det er selvfølgelig ikke videre samfundsnyttigt — men noget sådan særlig stort behov for at lovgive på dette område er der næppe.

På den anden side, når man nu rejser spørgsmålet, om vi ikke skal lovgive på dette område, så er det også svært at finde afgørende indvendinger imod at gøre det. Der er ikke nogen tvivl om, at det forslag, der er fremsat, er en væsentlig forbedring, sammenlignet med den nuværende retstilstand, der i medtør af 1967-loven simpelt hen er grundet på, at ministeren for skatter og afgifter kan sige ja, og ministeren kan sige nej, alt efter om det er hans gode venner, eller det ikke er nogen af hans gode venner. Disse administrative nådesakter er særdeles uheldige, og netop på dette område har det haft særdeles ulykkelige virkninger, at man har haft en lov som 1967-loven, hvor man altså diskretionært fra det daværende finansministeriums side kan afvise dem, som man ikke synes man sådan særlig godt kan lide. Det er et vældigt fremskridt, når vi endelig skal lovgive på dette område, at man, som forslagsstillerne her foreslår det, gør det til en juridisk ret, så at man simpelt hen kan gennemføre fusionen, når de og de bestemte betingelser er opfyldt.

Derfor må lovforslaget anbefales, det er jo noget rigeligt omfattende. Jeg havde foretrukket, at man havde skrevet det på nogle få linjer i stedet for at bruge de mange sider til det, men bevares, man må jo så affinde sig med, at man skal betale for administrationen af det og for at få folk til at læse så mange paragraffer igennem. Da dette emne ikke kan ophidse særligt, er der måske heller ikke så megen grund til at bruge kræfter på at skrive det i et smukkere og klarere og enklere lovsprog.

Der er formentlig kun en enkelt bestemmelse, som er aldeles utilstedelig, og det er § 6, stk. 4, der siger, at man inden for en kort frist skal sørge for at sende en bunke papir ind til ligningsmyndighederne. Den skal vi have fjernet, men ellers — lad det dog få en let gang gennem tinget, og lad os se at komme videre til mere væsentlige emner.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da hr. Gudme ikke kan være til stede på dette tidspunkt, skal jeg på hans vegne ganske kort sige nogle ord om dette lovforslag.

Vi vil meget gerne være med til at behandle forslaget i udvalget, for at der kan komme en positiv udgang på denne sag. Det er rimeligt, at vi giver aktieselskaber adgang til en lodret fusion.

Da vi i sin tid behandlede forslaget om andelsforetagender — det var vist i forbindelse med FDB og de københavnske brugsforeninger — blev der i folketingsalen talt om, at vi også, så snart vi kunne overkomme det, skulle give adgang til lodrette fusioner for aktieselskaber. Det sker altså hermed, og jeg kan gentage: vi vil være velvilligt indstillede over for en udvalgsbehandling.

Ømann (SF):

Det er da meget heldigt, at det er sidst på dagen, og at man skal fatte sig i korthed, for der er sikkert ikke ret mange af os, der kan udbrede sig i bredden om disse indviklede affærer.

Vi kender vandrette fusioner, og det er vi nogenlunde fortrolige med, men nu vil man altså også have de lodrette. Vi har jo allerede haft de lodrette, vi kender jo et eksempel. Man siger, at man skal have disse lodrette fusioner for at lave en strukturrationalisering i erhvervslivet. Så vidt, så godt. Det vil vi ikke modsætte os, det er jo altid godt at få en rationalisering, få omkostningerne ned og få billigere varer frem.

Men det eksempel, vi har, det var jo ikke så forfærdelig godt. Det var brugsforeningerne, der fusionerede. De lavede en regelret lodret fusion, og hvad fik vi ud af det? Dividenden faldt væk, og brugsforeningerne må køre med højere priser, end Irma må. Hvad samfundsgavnlighed angår, kan man, hvis vi skal tage vores erfaringsmateriale, vel sige: nå ja, det skal vi nok se lidt stort på.

Hvad er det så, man vil med disse fusioner?